

ABONAMENTULU:

	in Capitală	Distr.	
1 lună	2/50	nu se face	
3 luni	7	8 l. n.	
6 "	12	15 "	
1 anu	24	30 "	

Pentru străinătate se adaugă portul postal

Manuscrisurile nepublicate se vor arde.
Scrisori nefrancate se vor refusa.

TELEGRAFULU

APPARE IN TOTE SERILE.

Politica, Istoria, Poesie, Literatura Poporana, Comerčiu, Bibliografie.

Redacțiunea și Administrațiunea, strada Germană, No. 2, la Typographia națională, Bucuresci.

ANUNCIURI

Linia mică pe p. 4-a 10b.
Reclame pe pag. 3-a 1 l.

Abonamentele în capitală se fac la 1 și 15 ale fiecării luni.

Anunțuri și reclame se vor adresa și la librăria Wartha Lipscași 7.

„Noi suntem pentru acordarea tuturor drepturilor cetățenești și politice acelor Israeliti cari au profesii onorabile(?) și cari sunt stimați de concetățenii lor.“

Din ziarul ROMANULU, anul 1863. Februarie 21.

BUCURESCI, 20 SEPTEMBRE.

Un mare bărbat din vechiul de aci — un mare naționalist din Germania — Fichte, a spus:

»Garanția demnității, a meritului și a virtuții unei națiuni în prezent și viitor, ăce în însușirile ei cele nevedute și ascunse ochilor fizici; decă aceste însușiri se vor tâmpi sau se vor nimici, prin amestecarea cu alte moravuri și elemente străine cari nu se asimilează cu națiunea; — atunci se produce în ființa națiunii anomalie și desbinare; națiunea cade în o slăbiciune morală și politică. din care rezultă amortirea și paralizarea vitalității naționale, și în fine descompunerea și peirea națiunii.«

Decă ne amărunca o privire pătundătoare și cu interesu asupra bubei grozave a nemului nostru, apoi slăbiciunea morală și politică, amortirea simțului național, o apropiată peire, amăvedea, decă — orbiți pe cărarea rătăcită, nu ne întorcem iute la isvorul de viață al latinismului!

Acăsta-i starea oricărui popor amestecat cu moravuri și elemente străine.

Condițiunea principală pentru ca unu nemu să existe este naționalitatea.

Condițiunea principale pentru ca unu Statu să fie, este unitatea națională.

Fără naționalitate, fără unitate naționale, nu avem națiune, ci unu *mixtum compositum*, unu felu de Americă, Elveția.

Cu cosmopolitismul, cu devisa francmasonică: omu și omu, în vecii vecilor unu nemu nu

va putea trăi ca națiune, de ore ce *„fictiunea omului universalu inventată de filosofi nu viețuesce în lumea acăsta, și nici există unde-va, pentru ea vr'un Stat.“* (1)

Cărmaciul nostru, de la epoca regenerării și pene astăzi, din nesciință sau trădare, în loc de a conduce nemul după sublima teoriă a naționalismului, lăameți continuu în veteziul cosmopolit, aducându alioie peste alioie străine, și sfârșindu la 866 prin pecatul celu mai mare de a cere de la națiune prin plebiscitu alegerea de Domnu alu unei odrasle germane! Crescuți la șola ideologilor francesi, înbuiați cu ideile franc-masonice, înciumați cu frasele politice, hrăniți cu pânea oportunității, lipsiți de orice simțu național, văslășii nemului, deschiseră brațele țerii tuturor vagabondilor, și astu-felu Statul deveni unu mecanismu mortu, în locu d'a fi unu organismu viu; unu *Otelu*, în locu d'a fi o *Patrie*.

Revoluțiunea din 821, nu reușise pentru că Tudoru avusesse slăbiciunea de a se servi cu străinii: și străinii i-a tăiatu capul.

Băbații nostru din 848, în locu d'a profita de grășelile eroului de la Vladimiru, chemară la unu ospetu comunu pe toți veneticii din țera, permițându-le simțulu de demnitate, pene a nu escepta nici chiaru pe jidani.

Dera nici acăsta nu fuse desultu.

Revoluțiunea din 1866 dede o nouă ocaziune patrioților nostru de a se inhăma în jugulu fraseloru, de a ara ogorulu jidanilor, de a introduce art. 6 în Constituțiune. prin care toți *jupânii-Moise* avendu egale drepturi cu romanii, erau în curendu — într'unu anu chiaru — prin mijlocele de cari dispunu, să pătundă pene și în administrațiunea

(1) Jidani și statul germanu, 1869, p. 27.

țerii, chiaru în sinulu parlamentulu!

Comerțulu și industria din țerele române se află în mâna străinilor, romanii fiindu condamnati a munci numai pământulu — care dă un profitu neînsemnatu; — și omenii nostru politici strigă din băerile inimei: *liberulu schimb, liberulu schimb*, nevrându a înțelege că pene și cei mai umanitariști economi politici recunoscă ca bine făcătoru sistemulu protecționistu acolo unde industriale sunt născănde, și nu pot face concurență cu cele străine.

Nevoindu a înțelege că *fie-care națiune posedă mijloce ale ei proprii pentru dezvoltarea și civilizarea societății sale, ca simțulu naționalu este baza unu poporu, unu statu, politici din văile Dunării voindu a vindeca rănile patriei lor, turnară medicamente peste medicamente, cari mai de cari străine, nepotrivite organismulu țerii, și astu-felu aci buba a devenitu cangrenă, și cangrena va aduce peirea!*

Organulu partidulu disu *liberalu*, care partidu aci, ca în Franca și chiaru în Germania a protegiatu tot-d'a-una pe ovrei, avendu în vedere mai multu unu Statu ideal de cât unu Statu francesu, *germanu*, romanu, organulu acestui partidu, dicem — a fostu și este celu redactatu de D. C. A. Rosetti, și care — ca antithesă a principiilor sale, pörtă numele de *Românulu*. după ce mai înteu fusese *Pruncu*.

Condușu pururea de principiulu oportunității, capulu partidulu poroclitu *roșu*, pe câtu timpu *Alianța Israelita* fuse puternică subu Napoleon III, elu lucră cu energiă pentru împământenirea Ovreilor, apărându pe acăști gingași fi ai Palestinei de orice rele fictive seu reale, aru fi venit din partea Romanilor.

La 21 Februarie 1863, d-nu C. A. Rosetti dete pe față simpatiele seile jidovesi, dicendu:

»Noi suntem pentru acordarea tuturor drepturilor cetățenești și politice, acelor Israeliti cari au o profesie onorabilă, (?) și cari sunt stimați de concetățenii lor. Profităm de acăsta ocaziune spre a protesta contra faptulu nedreptu, ce se produce în privința-le, adică că sunt supuși la impositul sângelui, pe cându li se refușă chiaru drepturile orașenești. (?) Acăsta este o nedreptate ce li se face, (?) și credem că toți cetățenii (ovrei!) se vor uni cu noi (!) spre a protesta contra ei.«

La 1866, cându se făcu apelu la națiune pentru alegerea unu principe străinu, ziarul din strada Colții spunea tuturor că M. S. Carol de Hohenzollern este rudă de aproape a lui Napoleon, și că Napoleon nici o dată nu va uita România!

Poporul se amăgia amar.

La 1867 și 1868, cându partidulu roșu fu la putere, susținutu de Prusia seu de agintele seu în România, ziarulu d-lui Rosetti spunea că Franca ne-a trădatu, că mântuirea noastră este în Prusia, și guvernelu de atunci gonja misiunea francesă din armată. aducendu nisce căprari de la Berlin ca să-și ridă de ostentii nostru!

De la 1869 și pene aci, afară de câte-va luni, câtu fuse în ministeru, d. Ion Ghica, ziarulu cu devisa *Luminăz-te și vei fi*, n'au încetat o clipă de a nu spune că: stindardulu celu negru alu Prusiei însemneză cuitropirea națiunilor, despotismu și că scăparea este în Franca!

La 1870, pe cându republica francesă se află în palma hahumului Cremieux, domnul Rosetti striga: *Grandiosu spectacolu*, remănendu în esaltațiune la acor-

darea drepturilor politice Ebreilor din Algeria...

Astăzi, când Franca nu mai e pe mâna unui jidov, unui descreerată, și când în capu-i este un naționalist ca Thiers, diarul poroclit *Românul*, printr'un articol: *Cestiunea Israelita*, se silește a spune — însă cu *jumătate gură*, ca jidovul torturat a dice: *Christos a' nviat* — că evreii din Franca sunt patrioți, pe când cei din Românie sunt o poporațiune neproducătoare.

Ne vine a rîde...

La 15 Septembrie curent, când printr'o nepomenită și despotică procedare, trei liberali impuseră nise statute francmaçonice la o sută și mai bine de liberali, organul d-lui Rosetti reprezentat în acel club prin tot personalul redacțiunii, nu zise nici un cuvânt contra celui triumvirat, ținându de rău chiar pe acei doi, trei cari avură curajul să spună curat și lămurit că acel club e *francmaçonice* erau nu *național*, *despotice*, erau nu *liberal*!

A treia zi, după deschiderea clubului, diarul *Telegraful* protestă și în public contra procedării triumvirilor, desvâind înaintea națiunii superbul club francmaçonice, și teribila cangrenă cosmopolită ce și-au luat de misiune această *Uniune liberală* ca să propage.

Îndată însă, după această protestare în public, redactorii diarului d-lui Rosetti, tot acele persoane cari fuseseră prezente la deschiderea clubului, socotind că prin tăcerea ce au păstrat-o au greșit, în numărul de Sâmbătă arătară din punct în punct aceluși lucruri pe cari două diare bucureșene deja de mult le observase.

Diferența însă dintre diarele naționaliste și ale diarului rosetist consistă în acest, că cel din urmă, recunoște necesitatea direcțiunii naționale, numai pentru cuvântul că în Franca este astăzi tot aceste curinte, și că Prusia amerință națiunile cele mici s'au neconstituite!

Oportunitate!

Precum în toate actele guvernelor ce s'au succedut de la 66 și până astăzi, precum și a guvernelor ce vor veni câtă va fi acest regim, este impresi-

adâncă degetul d-lui Bismark, așa și în toate actele politicilor de la Filaret, fără excepțiune, de la 848 și până astăzi se vede un singur conductor, *oportunitatea*, colona de foc care a condus pe rătăcita turmă a lui Israel prin deserturile cele întinse ale Arabiei!

Noi unii, însă ne mulțămim pentru această întorcere a junilor de la diarul d-lui Rosetti, către cărarea dreptă a naționalismului, fie chiar prin oportunitate — și suntem gata a ne da mâna cu toți aceia cari vor semna programa care se aibă de principiu *românism*!

Vom fi alături cu toți acei din partitul liberal cari recunosc că Mântuirea nu e de cât în *Naționalism*, și Naționalismul nu e de cât Combaterea din răsuferință a Străinismului, și în specie a Jidovilor cutropitori!

Neperdându nici o dată din vedere că speranța este la junime, facem la dânsa apelul, căci ea nu e legată de trecut.

O conjurăm a lăsa autoritarismul, mai cu seamă adă când decanul publicității d-nu C. A. Rosetti s'au dus în Franca la clima cea dulce pentru ca de acolo să audă cum se trag clopotele națiunii române, și cum s'aruncă pământ peste muribunda patriă a lui Mircea și Stefan!

D-sea nu știe, nu vrea a ști, că viața latină de la Dunăre nu și-a implinit încă misiunea providențială în lume, că sentința destinului este scrisă pe cer: *Românul nu piere*, că amortirea și streinismul n'a înghițat toate animalele, mai cu seamă cele tinere, și că este destul o scântie pentru ca pudreri să arunce totul în aer; este destul un glas pentru ca pepturile să izbucnescă, vulturii aprigi ai Carpaților să dea năvală, urmașii roșiorilor și verșiorilor să iasă la câmp; în fine Românul să lovască, să nvingă, să ne mântue!

În mijlocul oceanului, scândura latină se asvirlă de valurile gigantice sus... în norii cerului, se coboară jos în abis; ici stânca granitică, colo stânca titanică, s'orele nu se mai vede; noaptea acopere totul, ... mărtea e gata a și întinde aripele... der... un glas ne șoptește, ne n-

vioșeză anima și exclamăm cu nemuritorul basarabian:

„Puțin încă și se va decide sorta sclavului român; puțin încă și o să se vadă, că nu domnesc mult străinii și despoții la gurile Dunării!...“

T.

CESTIUNEA PROFESORILORU

DE LA

LICEUL DIN BOTOȘANI.

Toți cunoștem modul arbitrariu cu care s'a destituit cei patru profesori din Botoșani, de către actualul ministru al cultelor și instrucțiunii d-lu Tell. — O simplă cercetare a prefectului și a revisorului, s'a crezut suficientă pentru a se aduce la îndeplinire prescripțiunile legii instrucțiunii la art. 398, care sună: *Censura, suspensiunea și destituțiunea se vor pronunța de o comisiune de cinci profesori, aleși prin sorți din corpul profesoral alu gradului de învățământ superioru celui în care funcționează învățătorul inculpat.* — Acest articol al legii care este atât de clar și explicit, a fost violat de d-lu Tell, tocmai de domnia sea, care strigă în tot timpul și în tot locul că *legile fiă oricât de rele, trebuiesc a fi respectate și păzite!*

De această ilegalitate flagrantă, indignați fiindu cei-l-alți profesori de la liceul din Botoșani, nu suferiră a privi cu sânge rece lovitura aspră și nedreptă ce primise confracții lor, și îndemnați de spiritul de colegialitate și de acela al justiției, ei își deteră în corpore demisiunea.

Violarea articolului 398 din legea instrucțiunii, care singur garantează pozițiunea și stabilitatea corpului didactic, și fără de care acest înalt corp ar fi supus la aceleași dese fluctuațiuni și preschimbări în personal ca cele-l-alte funcțiuni ale Statului, determină pe majoritatea profesorilor din Iași, a protesta printr'o modestă petițiune contra arbitrariului și ilegalității comise de d-lu ministru Tell. — Numai profesorii din Iași și Botoșani avură fermitatea și curajul de a rădica glasul lor în contra unui ministru călcător de lege și a cere respectarea drepturilor acordate corpului didactic.

Un al doilea fapt arbitrariu, comise d-lu Tell, fără nici o temere de responsabilitate, strămutându la București concursul pentru ocuparea catedrelor vacante din Botoșani, care trebuia conform legii a se ține la locul cel mai apropiat, adică la Iași.

Ceea ce ne revoltă mai mult și ne face a perde orice iluziune despre d-lu general Tell, acela care a rădicat la 1848 stindardul libertății și a strigat: *justiție, respectarea legilor*, este modul pervers și tenace cu care voește a interpreta

legea instrucțiunii, a da o întreită lovitură mai teribilă, isbindu în nenorocii profesori de la Botoșani.

Aflăm că la concursul pentru ocuparea catedrelor vacante de curs inferior și superior de la liceul din Botoșani, în lipsă de alți aspiranți de cât foștii profesori ai acestor catedre, ambele comisiuni eseminătoare s'au pronunțat pentru reînțegrarea acelor profesori demisionați. Acesta a făcut o comisiune în puterea aliniatului a) de la art. 368 din legea instrucțiunii, care dice că, aspiranții la un loc vacant de învățător în genere vor fi supuși la o încercare care va consiste: *S'au în propunimente publice la acele și materii, făcute cel pucini în curs de două ani, decă nu va fi trecut mai mult de trei ani de la încetarea acelor propunimente.* — Din acest aliniat se vede foarte lămurit, că acei profesori cari s'au demisionat, au dreptul de a fi numiți din nou, de ore ce ei au fost profesori mai mult ani, erau nu simpli suplinitori, și de la încetarea funcțiunii lor, nu a trecut de cât cinci luni de zile.

De acest adevăr al legii, pătrundându-se și consiliul permanent al instrucțiunii s'a unit cu părerea comisiunilor și a încheat procesul său verbal prin care recunoște dreptul ce au acești profesori de a fi numiți în posturile ce au ocupat. Deră nici legea, nici mijlocurile consiliului permanente, nici rugăciunile umilite ce dimisionații profesori din Botoșani, cu toate drepturile lor, au fost constrânsi de nevoile familiare a le face, nu au fost în stare a înmuia inima împetrită a D-lui Tell. Pentru a și satisface setea de răzbunare, acest ministru, perdu orice sentiment de justiție și unanimitate și cu acesta chiar rațiunea de a putea explica și înțelege două litere din legea instrucțiunii. Mania de a viola legile, a devenit pentru D. Tell o a doua natură, și din nenorocire tocmai spre adânci bătrânețe, și în detrimentul instrucțiunii care fu destinată de sortă a avea astăzi în capul ei pe D-sa.

Fără a se teme de veri o răspundere către această țară, pentru a căria mântuire a avut sentimentul de iubire și patriotismul de a pune umărul său la 1848, fără de a simți veri o remușcare de conștiință pentru ilegalitatea comisă cu destituirea profesorilor din Botoșani, generalul Tell, ministrul cultelor și instrucțiunii, nesocotesce legea, înlocuind-o cu voința sa personală. Merge cu pretențiunea de a imputa comisiunilor esaminătoare, că au eșit afară din atribuțiunile lor, fiindcă a recomandat spre numire din nou pe profesorii demisionați de la liceul din Botoșani.

Argumentul pe care se bască D. Tell, este o circulară a fostului ministru P. Carp sau mai bine a locotenentului său D. C. Esarcu, ilustrul director, publicată în *Mo-*

ditorul Oficială No. 229 din 18 Octombrie 1870, prin care se face unu aspru avertismentu tuturoru comisiuniloru esaminătoare, că nu suntu competente a judeca titlurile aspiranților la posturile de profesori.

Nu ne mirăm de D. Carpă că a pututu fi amăgitu de a sub-scrie o asemenea circulară care este lipsită de ori ce fundamentu și adevăr, cătu ne mirăm de D. Tell, care invocă astă-đi acea circulară fără a sta pucinu să judece cu plenitudinea rațiunei și să înțelgă că este mai multu de cătu o absurditate a tăgădui comisiuniloru esaminătoare unu dreptu pe care le 'lu acordă legea instrucțiunei. Citescă ori și cine alin. c. de la art. 368, și vedă cătu e de clară și precisă legea cându ăice: »Saū in esamenū, cându candidații, mai puținū la numărū de cătu locurile vacante, nu aū nici unulu din titlurile arătate in cele două alineate, (adică proponimente publice, seū publicațiune de scrieri) ori, cându titlurile ce potū avea conformū acelorăși aliniate nu suntū judecate de comisiunea competente in destulū de mulțămitorē.«

Cumū dără se contestă comisiuniloru esaminătoare dreptulū de a judeca și a se pronunța asupra validității titluriloru profesoriloru din Botoșani? Care este motorulū ce împinge pe d-nu ministru Tell a se face că nu înțelepe legea, și a'ī da o interpretațiune cu totulū denaturată și falsă? Legiuitorulū a fostu destulū de clarū in expresiuni și in idei cându a scrisū aliniatulū menționatū; de ce ore d. Tell se fiă atātū de întunecatū? Din acestea pōte pricepe ori-cine cătu de legalū este actualulū ministru alū cultelorū și instrucțiunei in lucrările sele.

Pōte se se convingă ori și cine despre arbitrariulū și strămbătatea cu care se aplică și esecută legea instrucțiunii.

Sē se cunōscă dără de toți, și se fie bine sciutū de toți, că nu suntū legile pricina de murimū cu dreapta scrisă pe frunte, ci ómenii ce suntū chemați la guvernū pentru a cărmui țera,—unū poporū, ăra nu o casă de *netoți!!!*

Sē fiă ărași bine sciutū,—modulū de resbunare alū d-lui Tell in contra sermanileru profesorū din Botoșani, cari cu tōte drepturile ce li se acordă de lege pentru a fi reintegrați,—ei totu-și suntū lăsați a fi peritorū de fōme in țera romānescă!

Censoriu.

BULETINUL ESTERIORU

Francia

Grandiōsa serbare de la Mont Cenis a produsū cea mai bună impresiune atātū in Italia ca și in Francia, și putemū ăice, că întregulū contingentū alū gintelorū latine se bucură de înfrățirea acestorū două națiuni mari, cari prin intrigile neami-

colorū de mōrte a elementulū latin, pe unū timpū și uitaseră de marea lorū misiune in interesulū civilizațiunei europene, de a se susține una pe alta cu cea mai deplină sinceritate și cu celū mai nemărginitu devotamentū, căci numai prin implinirea cu esactitate a acestei misiuni sublime se va putea susține adevăratulū *ecuilibrū* in Europa, in întreaga lume a civilizațiunei, care in timpulū mai din urmă după desastrosele catastrofe ale Franciei, a devenitū se fie supusă barbarismulū militărescū alū junkeriloru prusienesci; ale căria apăsări desastrose le simte întreaga lume liberală; dără aceste atrocități neumane vorū dispăre in curēndū, căci elementulū civilizațiunei a devenitū la consciința misiunei sale, și Francia in curēndū trebuie se-și reocupe onorificulū seū locū de prestigiu in concertulū europēnū, căci ăcēsta o pretinde interesulū Europei, interesulū națiuniloru sātose de libertate, și peste totū interesulū de progresū in bună starea materială și spirituală a tuturoru popōrelorū.

Diarele franceze aducū unele detalie interesante despre audiența ministrulū de comerțū Victor Lefranc la regele *Victorū Emanuelū*; anume elū fiindū in Turin la serbarea de Mont-Cenis, și voindū a corespunde etichetei, s'a dusū la palatulū regescū pentru a se inscrie ca visitorū, acolo însă i s'a spusū că regele încă se află acolo incognito și că'lū potesce in cabinetulū seū. Atunci ministrulū francesū grăbi îndată la regele, care l'a primitū cu multă afabilitate și vorbindū cu dēnsulū mai alesū despre importanța înfrățirei a națiuniloru surorū, între altele a ăis, că: »intra Francia și Italia s'aū fost aredicatū nuorū gravi de furtună, însă acestia trebuie se dispară, de ore-ce Francia și Italia suntū surorū și interesele lorū naturale pretindū ca ele se se alieđe centra tuturoru ce arū ataca aceste interese.«

Diarulū »*Siēcle*« scrie că in 25 curentū s'a adunatū comisiunea permanentă la Versailles pentru a'și continua lucrările sale, cari se referescū la controlarea actelorū guvernulū in lipsa representațiunei naționali.

Totū in ăcēstū diarū, ca și in cele lalte diare franceze, cetimū scirea îmbucărătore, că guvernulū francesū de presinte se ocupă cu multă energiă pentru a prepara operațiunea de a plăti a patra jumătate de miliardū pentru îndemnisările de resbelū. *Monitorulū* asemenea vorbindū despre ăcēsta, ăice că la casulū cându arū reuși guvernulū cu operațiunea sa, numai de cătu se vorū deșerta cele 6 departamente ce mai suntū ocupate de nemți.

Austro-Ungaria.

Din ăi in ăi totū mai multū ne întărimū in ăcea credință; că in Austria in curēndū are se se inaugurede o politică mai favoritōre pentru națiunile monopolisate de privilegiatulū dualismū magiario-germanū.

In ăcēstă convințiune ne întărim atātū prin faptele guvernulū, cătu mai alesū prin atacurile nemților și unguriloru porecliți »constituționali« contra guvernulū actualē din Laitthana nemțescă, de ore ce scimū bine, că aceste două națiuni egoiste o-dată cu capulū nu voescū se renunțā la dreptulū de supremația ce aū înființatū ei prin constituțiunea din anul 1867.

Corifeii nemților mai decurēndū aū avutū o conferință la Pesta cu ungurii de partida guvernamentale pentru a lua mēsuri spre rēsturnarea ministerulū Hohenvarth.

Despre rezultatulū ăcestei conferințe se scriū diferite combinațiuni și opiniuni contraste; unū ăicu că nu s'a pututu realiza nici o conțelegere decisivă de ore ce ungurii deocamdată se tinū in rezervă și nu suntū bucuroși, se scōtă castaniile din spusă pe sēma nemților, alții ăra afirmă cu posibilitate că *Deak*, împreună cu tōtă partida sa, e resolutū a merge pasū la pasū cu nemții.

DEPEȘTE TELEGRAFICE

PARIS, 29 Septembrie. — Imprumutulū Parisulū a fostu acoperitū de 13 ori. Comisiunea permanentē se va întruni ărași la 15 Octombrie.

Ambasadorulū Bonville a sositū împreună cu Thiers la Versailles, unde se află numai pentru afaceri private.

Un fapt necalificabile

Insolentele straturi inferiōre ale marelui partidū liberalū (!) de acțiune, sleindū mișlōcele cele rele cu cari aruncaū infame calomnii, încercă, intr'unū modū mārșavū, a amăgi lumea, atribuindū cu o nepomenită nerușinare TELEGRAFULUI următorele cuvinte ăise de diarulū ROMÂNULŪ, la 21 Februarilū 1863:

„Noi suntemū pentru acordarea tuturorū drepturilorū cetățenesci și politice acelorū israeliți cari aū profesiune onorabile (?) și cari suntū stimați de concetățenii lorū.“

Grozave suntū ultimele momente de agoniă ale perversilorū!

Afacerea Bally

Aflămū că la 10 și 11 ale cōrentei s'a înfățisatū inaintea tribunalulū comercialū de Ilfovū procesulū fraudelorū ce comercianții evrei Bally et Semo a causatū Statulū prin înfățisarea facturilorū mincinōse la vamă.

Aflămū că cu tōte că frauda este doveditā pēnē la evidentā, cu tōte

că singurū D-nii Bally et Semo declară că aū făcutū fraude, dără se supunū a le plăti, totuși tribunalulū nu scimū din care cauză, nu și-a pronunțatū sentința in contra acelorū ce aū cutezatū cu o nerușinare jidovescă a vămii ăhartie de țigară in locū de mătase; pānză in locū de catifea, fraudandū astū-felū Statulū cu peste 5,000 napoleoni, ci a amānatū procesulū pentru Martie și Septembrie.

Suntemū curiosi să vedemū sentința onor. tribunalū și fără a pre-judeca nimicū ne implinimū numai o simplă dētorie de Romāni, aducēndū aminte tribunalulū că ăcēstū importatū procesū care a păgubitū Statulū cu o sumă așa de colosală, de se va strecura, fără ca autorii se se dea pedepsei meritată, va face unū rēu esemplu atātū pentru Statū cătu mai cu sēmă pentru Comerțū, căci arū descuragea cu totulū pe comercianții onestū, din cauza concurenței ce le-arū putea face cei ce plătescū ca Bally cu 20 a 30 suta.

Vomū reveni dără.

DIVERSE

Aflămū că Marți, la 21 Septembrie de la 6 ore dimineța, garnisona din Bucuresci va esecuta o mare manevră in presința MM. LL. Domnitorulū și Dōmnei, pe câmpia de la Cotroceni.

(*O fōiă vëndutā*). Se vorbește că diarulū nemțesc *Wanderer* din Viena s'ar fi vëndutū ministrulū Hohenvarth cu 90,000 fiorini seū 18,000 galbeni, și de la 1 Octombrie va apare in formatū mai mare sub conducerea d-lui Bresnitz, actualulū redactore alū diarulū »Der Osten« care fiindū omulū baronulū Petrino, totū-dēuna a susținutū drepturile autonomice ale Bucovinei și peste totū s'aū luptatū pentru interesele romānilorū din tōte părțile. Dēcă s'ar adeveri scirea ăcēsta, noi nunaī ne-amū bucura, căci e o necesitate necontestabile ca se avemū la dispozițiune unū organū mai cu autoritate in limba germană, care se susțină cu demnitate interesele noastre naționale.

S'A PERDUT Sămbătă sēra, 18 Septembrie, unū medalionū de aurū, in formă de lacătă, cu șese pietre zamfiri și in mișlōcū cu unū locū de briliantū, care se crede că s'arū fi perdutū seū la teatrulū celū mare, seū pe calea Mogoșoei de la palatulū Styrbēi și pēnē la casa proprietarului, strada Verde No. 18, vis-à-vis de d. Plagino. Celū ce va aduce ăcēstū obiectū la adresa de mai susū, va primi o fōrte bună resplătă in bani. (163—3-3)

S'A PERDUT Sămbătă 18 Seetembre, Sunū titlū provisorilū sub Nr. 67, din imprumutulū de 78,000,000, in valōre de lei 50,000.

Se face cunoscutū spre știință că cine 'lū va fi găsitū se se presante cu dēnsulū la locuința sub-semnafulū, strada Popa Herea No. 3, și va primi o bună recompensă, anunșēndū că altū-felū nu se va putea servi cu dēnsulū, fiindū anulatū la comitetulū obligațiunilorū domeniiale. (163. 3-3)

CASA DE BANCA IN BUCURESCI, STRADA SHELARI No. 20.

se vor trage **15.900** OBLIGAȚII **IMPORTANTU** cu suma de **903900** FRANCI

LA 5 TRAGERI ALE OBLIGAȚIILOR

imprumutului municipal din Bucuresti

15900 OBLIGAȚIUNI CU INSEMNATA SUMA DE FRANCI **903900**

Sub-semnatul prin jocul de societate ce amu compus, veri cine va plăti **PRIMUL CÂST DE SEASE FRANCI**

pentru care va primi un titlu de versământ, va lua parte la numitele trageri cu 20 obligațiuni, bucurându-se ast-fel de speranța acestui câștig.

Deslușiri mai de aproape se va putea vedea chiar în titlul de versământ.

După expirarea termenului acestor trageri, posesorul va primi de la subsemnatul, după ce va fi având respunse câștigurile prevădute și stipulate în titlul de versământ, **doouă obligațiuni originale, fără nici o altă plată.**

Telegrame, precum și liste de trageri va primi fie-care gratis.

(73. 36—29 2d.)

L. WEISS

MAGASINUL FILLEANU & JONESCU
recomandă sosirea primului transport
CASCAVAL DE PENTELEU

IN BUCĂȚI MARI
de toună, din Munții d-lui Enache Persescu, precum și veritabilul
CIMENT DE PORTLAND
(126) cu prețurfi foarte moderate. (2 2d.)

DE VENZARE două case cu curte destul de spațioasă în str. Belvedere No. 48 cu condițiuni foarte favorabile. Doritorii pot lua informațiuni la Hațu Zlătari, piața Contantin-Vădă la d-nu Paul Gref. No. 25.

BANI în diferite cantități sunt de dat cu dobândă moderată asupra obiectelor valabile (adică giuvariele). Doritorii se vor adresa strada Sylphidelor No. 4 (Gorgan) în orele 1 până la 3 după amiazi. (No. 150—3-2d.)

LIBRARIA H. C. WARTHA

A EȘIT DE SUB PRESĂ BROȘURA III DIN INTERESANTA

ISTORIE A REBELULUI FRANCO-GERMAN

DE DIMITRIE N. PREDA.

Acastă broșură este ilustrată cu alte 12 portrete ale celor mai celebrii comandanți francesi și germani și a planului cetății Srasburg. Ea tratéză despre:

Incongiurarea Parisului și descrierea detaiată a forturilor și întăririlor lui. Iruptiunea din Paris de la 19 Septembrie. — Capitulațiunea forterei Toul. — Capitulațiunea Strasburgului. — Operațiunile corpului lui Werder și inaintarea spre Saona. — Garibalde în capul armatei din Vosgi, ocuparea Dijonului. — Bătăliile de la Dijon și Chatillon. — Bătăliile d'imprejurului Orleanului. — Iruptiunea din Paris din 20 Septembrie, 13, 21, 22 și 23 Octombrie. — Bătălia dela «Le Bourget». — Capitulațiunea Metzului. — Situațiunea politică a Parisului și a Franciei pêne la mijlocul lui Noembrie. — Intrebuițarea balonelor și a porumbeilor la corespondință. — Reconstrucțiunea armatei francese, Gambetta, ministrul de rebelu. — Luptele de pe lângă Loira, luarea și reluarea Orleanului. — Continuarea luptelor între germani și armata lui Chanzy.

Portretele de cari este ilustrată această broșură: 1. Generalul Ducrot. 2, gener. Manteufel. 3, gen. Uhrich. 4, gen. Zastrow. 5, gen. von der Tann. 6, gen. Hartman. 7, gen. Bazaine. 8, gen. Blumenthal. 9, gen. Rhone. 10, gen. Aurelles de Paladine. 11, generalul Chanzy. 12, gen. Faidherbe.

Nu ne induoim că toți acei ce vor fi luat broșurele I-a și a II-a din această Istorie se vor grăbi a-și procura și pe a III-a, ce coprinde date atât de interesante.

PRECIUL TOTU DUOI FRANCI.

Din broșura I-a și a II-a mai sunt *prea puține* esemplare. Doritorii dér de a posede acestu *interesantă uvrăgiu* complectu, se se grăbescă a-și procura broșurele apărute; căci se scie că la noi nu se prea trage lesne o *doouă* edițiune, și credem că *totu Românul* e bine să posedă această Istorie plină de de *atâtea mari învălăminte*.

NB. Broșura IV-a și ultima va intra în curendă sub presă.

Avis celor în dreptu d'a vinde obiecte medicamentuoase

HAPURILE

SI ALIFIA
LUI

HOLLOWAY

Aceste sunt acelea a căroru consomațiune este cea mai respândită în tota lumea.

Hapurile sunt cele mai excelente medicamente pentru purificarea și regenerarea sangelu; tote alte medice cunoscute până acum, nu pot fi comparate cu proprietatea acestora. Ele îndreptădă grabnicu tote desordnile animel și a stomaculu, sunt neprețuite pentru casurile de disenterie, ca uniculu remediū generale de familie.

Proprietatea neprețuită ce au aceste medicamente o atestă pe fie-care di jurnalele englese, francese, italiene, etc.

Am constatat că chiar borcanele ce au conținutu medicamentele inele a fostu r-ampulate cu unele Drogue pioste. Rogu Onor. Publicu pe de o parte a nu vîndei borcanele ambulantiu puși de falsificatori a le compăra, érá pe de o altă parte a observa seriosu ca borcanele se porțe timbrulu guvernulu englesu cu cuvintele *Holloway Pills et Ointment* imprimate în caracteru roșu. Totu aceste cuvinte pört instrucțiunea ce insoscesc fie-care borcan, în sliagramă (tiparu en apă) și d'asupra cuvintele „344 Strand London.” Ori ce alte semne dovedesc falsificarea.

DEPOULU generale pentru tota Romănia: D-nul J. OVESSA, strada Lipseani la 'ânele Negru. — Sucurasi în Bucuresti la Farmacia Curti, pieta Episcopiei, farmacia din Strada Lipseani la Ronulu și Remu; Farmacia Keaster, Strada Carol I. Farmacia Zurner, Strada Dóminei, Farmacia Schuster, Calea Mogoșoi la Ochiul lui Damnedeu, în Pitesti Farmacia Ed. Jeckel, în Giurgiu la ambele farmacia, în Craiova J. C. Măes, Ploesci la Farmacia Carl Schaller, în Jassy numai la C. Konye, în Berlad la Farmacia C. B. Kuer, în Teanel la Farmacia A. Kostkofsky, în Bacău la farmacia J. Pocek, la Pótra Farmacia Kamner și la Galați Farmacia M. Cartovici.

THOMAS HOLLOWAY

PENSIONAT FRANGES DE DEMOSELE

Casa Leng, calea Mogoșoi No. 123

Directiunea acestui institutu se grăbesce a anuncia domnilor părinți ale elevelor actuale, cătu și acelor cari aru voi se o onoreze pe viitoru cu increderea fiicelor d-lor, că cursurile de învățămentu, coform programulu esistente, vor incepe la 1 Septembrie 1871.

Pentru ori ce informațiuni, cancelaria este deschisă în tote dille de la ora 9 pêne la 6 post-meridiane.

După cererea mai multor părinți, s'au regulat camere separate pentru demoselele inaintate și cari aru dori a-și perfecționa educația prin îngrijirea și supravegherea guvernantelor esprese, parte din aceste camere sunt deja ocupate de asemenea eleve, érá parte stău rezervate pentru căte altele voru dori asemenea îngrijire.

(127) (1-3d.)